

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน
พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๔ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๔ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กกท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยได้รับเงินเดือนจากงบทำการเป็นรายเดือน

“ผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน” หมายความว่า ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน และให้หมายความรวมถึงผู้เดินทางไปปฏิบัติงานของ กกท. ซึ่งมีได้เป็นพนักงาน

“ภูมิลำเนาเดิม” หมายความว่า ท้องที่ที่เริ่มปฏิบัติงาน กลับเข้าปฏิบัติงานใหม่หรือได้รับการบรรจุเป็นพนักงานครั้งแรกหรือครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณี

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า บุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะ และร่วมอาศัยอยู่กับผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดา มารดาของผู้เดินทาง และหรือ บิดา มารดาของคู่สมรส

ข้อ ๕ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งมีสัญญาจ้างกับ กกท. กำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานไว้เป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในสัญญา

ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งเป็นพนักงานที่มีได้มีตำแหน่งหรือระดับกำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือไม่มีข้อบังคับกำหนดตำแหน่งของผู้นั้นเทียบไว้กับตำแหน่งระดับของพนักงาน ให้กทท. มีอำนาจกำหนด เทียบกับตำแหน่งระดับของพนักงาน เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานได้

ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งมิได้เป็นพนักงาน ให้ กทท. มีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งระดับของพนักงาน เพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามอัตราของตำแหน่งระดับที่เทียบ

ข้อ ๖ สิทธิที่จะรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปปฏิบัติงาน หรือวันที่ออกจากกรปฏิบัติงานแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ พนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับสูงขึ้น ภายหลังจากที่ได้เดินทางไปปฏิบัติงานแล้ว ให้มีสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น นับแต่วันที่ มีคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าวแล้ว แม้คำสั่งนั้นจะให้ผลย้อนหลังไปถึงหรือก่อนวันที่ออกเดินทางก็ตาม

ข้อ ๘ พนักงานซึ่งเดินทางไปราชการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทนที่ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทนตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับตนดำรงอยู่ แต่การเดินทางระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทน รวมทั้งการเดินทางกลับมาดำรงตำแหน่งเดิม ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับที่ตนรักษาการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปราชการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทนในระดับที่ต่ำกว่า ให้ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในอัตราสำหรับตำแหน่งระดับที่ตนดำรงอยู่

ข้อ ๙ การเดินทางไปปฏิบัติงาน ถ้าผู้เดินทางหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีเหตุอันควร ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับระยะเวลาที่หยุดนั้น

ข้อ ๑๐ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งเป็นผู้ได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำ จะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามข้อบังคับนี้ได้เมื่องดเบี้ยเลี้ยงประจำ

ข้อ ๑๑ การเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราว ได้แก่

(๑) การไปปฏิบัติงานชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติงานปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติงานโดยปกติ

(๒) การไปศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนาที่ กทท. เป็นผู้จัด หรือส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงการเดินทางของเจ้าหน้าที่ผู้จัดการศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนา และวิทยากร หรือผู้บรรยายด้วย

(๓) การไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือกตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา

(๔) การไปช่วยปฏิบัติงาน ไปราชการในตำแหน่ง หรือไปปฏิบัติหน้าที่แทน

(๕) การเดินทางข้ามแดนชั่วคราวเพื่อไปปฏิบัติงานในดินแดนต่างประเทศ ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๒ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราว ได้แก่

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่าพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

(๔) ค่ารับรอง

(๕) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๓ การเดินทางภายในประเทศที่ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่น ผู้เดินทางไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่นออกค่าใช้จ่ายเป็นเงินที่แน่นอนจำนวนหนึ่ง โดยมีได้แจกแจงว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด หากผู้เดินทางสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าเงินจำนวนดังกล่าวมีจำนวนน้อยกว่าค่าใช้จ่ายรวมทุกประเภทที่ผู้เดินทางพึงรับตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนที่ยังไม่เต็มจำนวนตามสิทธิของตนจาก กกท. ได้

(๒) ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่นออกค่าใช้จ่ายเป็นค่าเช่าที่พักให้ หรือจัดหาที่พักให้ ให้ถือว่าผู้เดินทางได้รับค่าที่พักตามสิทธิของตนจาก กกท. แล้ว

(๓) ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่นออกค่าใช้จ่ายเป็นพาหนะให้ หรือจัดยานพาหนะให้ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าพาหนะจาก กกท. ได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่ค่าพาหนะมีจำนวนน้อยกว่าหรือตัวโดยสารที่ได้รับมีชั้นการเดินทางต่ำกว่าสิทธิที่ผู้เดินทางพึงได้รับตามข้อบังคับนี้ หากผู้เดินทางเลื่อนชั้นการเดินทางให้สูงขึ้น ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าพาหนะสำหรับส่วนที่ยังไม่เต็มจำนวนตามสิทธิของตนจาก กกท. ได้

(ข) ในกรณีที่ได้รับการจัดยานพาหนะให้ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันหล่อลื่นได้เท่าที่จ่ายจริง และหากมีการจัดหาพนักงานขับยานพาหนะให้ด้วย ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าตอบแทน สำหรับพนักงานขับยานพาหนะนั้นได้วันละไม่เกินสามร้อยบาท

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้เดินทางเป็นผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับนี้อยู่แล้ว และต่อมาได้รับคำสั่งให้เดินทางไปปฏิบัติงานที่อื่นอีกในช่วงเวลาเดียวกัน ผู้เดินทางจะใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้เพียงครั้งเดียวจะเบิกซ้ำซ้อนไม่ได้

ข้อ ๑๕ ผู้เดินทางซึ่งได้รับเงินจาก กกท. ล่วงหน้าไปแล้วเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หากมิได้เดินทางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเงิน ให้ผู้เดินทางนำเงินจำนวนนั้นคืนแก่ กกท. ทันที

ข้อ ๑๖ เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกจ่ายได้ตามบัญชี ๑ ท้ายข้อบังคับนี้

การปรับปรุงบัญชีท้ายข้อบังคับ ให้ผู้ว่าการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๗ การนับเวลาเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติจนถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติแล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปปฏิบัติงาน ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้น นับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน สำหรับส่วนที่นับได้เกินหกชั่วโมงแต่ไม่ถึงสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นครึ่งวัน

ข้อ ๑๘ การเดินทางไปปฏิบัติงานที่จำต้องพักโรงแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ หรือการพักแรมในที่พัก ซึ่ง กกท. จัดให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามบัญชี ๒ ท้ายข้อบังคับนี้

การปรับปรุงบัญชีท้ายข้อบังคับ ให้ผู้ว่าการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการ หรือรองผู้ว่าราชการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเดินทางไปปฏิบัติงาน เป็นหมู่คณะในฐานะหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประสานงาน ของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกหนึ่งห้องได้ในอัตราค่าเช่าห้องที่พัก คนเดียว ตามหลักเกณฑ์แนบท้าย หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตรา ค่าเช่าที่พักคนเดียว

ข้อ ๒๐ ในกรณีไม่มีโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ปฏิบัติ หรือผู้เดินทาง ไม่สามารถพักแรมในโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ที่ปฏิบัติงานได้ เนื่องจากไม่มีห้องพักหรือ ด้วยเหตุจำเป็นประการอื่น ให้ผู้เดินทางพักแรมในโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ใกล้เคียง ซึ่งอยู่ในวิสัยที่จะเดินทางไปปฏิบัติงานได้สะดวกและเหมาะสม

ข้อ ๒๑ การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการสำหรับการเดินทางไปปฏิบัติงานเรื่องหนึ่งเรื่องใด ในสถานที่ปฏิบัติงานแห่งเดียวกัน ให้เบิกได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดด้วย

ข้อ ๒๒ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนา ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางตาม ข้อ ๑๒ ให้เป็นไปตามที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๒๓ การเดินทางไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่ปฏิบัติงานใดที่ไม่สะดวกในการเดินทางไปกลับ ระหว่างสถานที่ปฏิบัติงานนั้นกับสถานที่อยู่ ให้เบิกค่าเช่าที่พักระหว่างที่ปฏิบัติงานได้เพียงระยะเวลาไม่เกิน สามสิบวันนับแต่วันที่ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องขออนุมัติจากผู้ว่าการเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึง ความจำเป็นและประหยัดด้วย

ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานไม่เกินสามสิบวันตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกค่าเช่าที่พักตามข้อ ๑๘ กรณีปฏิบัติงานเกินกว่าสามสิบวันให้จัดหาที่พักโดยจ่ายค่าเช่าเป็นรายเดือน เพื่อความประหยัด ตามอัตราที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักเพื่อรักษาพยาบาลให้เบิก ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักสำหรับวันที่พักนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบวัน

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเจ็บป่วย และต้องเข้าพักรักษาตัวใน สถานพยาบาลให้งดเบิกค่าเช่าที่พักเว้นแต่กรณีที่เป็น

การเจ็บป่วยตามวรรคหนึ่งต้องมีใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการหรือแพทย์ กกท. รับรอง ในกรณีที่ไม่มีแพทย์ที่ทางราชการหรือแพทย์ กกท. รับรองอยู่ในท้องที่ที่เกิดการเจ็บป่วย ผู้เดินทางไป ปฏิบัติงานต้องชี้แจงประกอบ

ข้อ ๒๕ การเดินทางไปปฏิบัติงานโดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง และให้เบิกค่าพาหนะ ได้โดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ กกท. ให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในรายการเดินทางหรือ หลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น ๆ

ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้สำหรับ กรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติงาน กับสถานียานพาหนะประจำทางหรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติงานภายในเขตจังหวัดเดียวกัน ถ้าการเดินทางดังกล่าวตาม (๑) ต้องเดินทางข้ามเขตจังหวัดให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติงานวันละไม่เกินสองเที่ยว

(๓) การเดินทางไปปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะตามวรรคสาม ถ้าต้องนำสัมภาระในการเดินทางหรือสิ่งของเครื่องใช้ของ กกท. ไปด้วย และเป็นเหตุให้ไม่สะดวกที่จะเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้ ทั้งนี้ การเบิกค่าพาหนะต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กกท. กำหนด

การเดินทางไปศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนา การเดินทางไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือก ผู้เดินทางจะเบิกค่าพาหนะรับจ้างตาม (๒) ไม่ได้

ข้อ ๒๖ การเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานโดยรถยนต์ ซึ่งเป็นรถโดยสารประจำทาง

(ก) พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินลักษณะรถมาตรฐาน ๒ หรือ ๑ (ข) หรือ ๑ (ข) พิเศษ หรือ ๑ (ก) แล้วแต่กรณี

(ข) พนักงานและลูกจ้างซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ลงมา ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินลักษณะรถมาตรฐาน ๒ หรือ ๑ (ข) พิเศษ แล้วแต่กรณี

(๒) ในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานโดยรถไฟ

(ก) ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ หรือพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินอัตราค่าโดยสารสำหรับรถธรรมดา ชั้นที่ ๒ หรือรถเร็ว ชั้นที่ ๒ นั่งนอนปรับอากาศ (บนท.ป.) หรือรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๑ นั่งนอนปรับอากาศ (บนอ.ป.) แล้วแต่กรณี

(ข) พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ และระดับ ๖ ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินอัตราค่าโดยสารรถธรรมดา ชั้นที่ ๒ หรือรถเร็ว ชั้นที่ ๒ นั่งนอนปรับอากาศ (บนท.ป.) หรือรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๒ นั่งนอนปรับอากาศ (บนท.ป.) แล้วแต่กรณี

(ค) พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ และ ๔ และลูกจ้างระดับ ๓ และ ๔ ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินอัตราค่าโดยสารรถธรรมดา ชั้นที่ ๒ หรือรถเร็ว ชั้นที่ ๒ นั่งธรรมดา (บขท.ป.) หรือนั่งนอนธรรมดา (บนท.) หรือรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๒ นั่งธรรมดา (บขท.) หรือนั่งปรับอากาศ (บขท.ป.) หรือนั่งนอนธรรมดา (บนท.) แล้วแต่กรณี

(ง) พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๒ ลงมา และลูกจ้างระดับ ๒ ลงมา ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินอัตราค่าโดยสารรถธรรมดา ชั้นที่ ๓ หรือรถเร็ว ชั้นที่ ๓ หรือรถชั้นที่ ๓ นั่งปรับอากาศ (บขท.) หรือรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๓ แล้วแต่กรณี

การเดินทางโดยรถไฟซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าธรรมเนียมได้ตามชั้นโดยสารนั้น

(๓) ในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานโดยเครื่องบิน

(ก) ชั้นสูงสุด สำหรับประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ หรือพนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙

(ข) ชั้นต่ำสุด สำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมาจนถึงระดับ ๖

(ค) พนักงาน นอกจาก (ก) และ (ข) เดินทางโดยเครื่องบินได้เฉพาะกรณีจำเป็น และหรือเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของ กกท. โดยได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการ ทั้งนี้ ให้โดยสารชั้นต่ำที่สุด

(ง) ผู้เดินทางซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะตาม (ก) (ข) หรือ (ค) แต่ได้เดินทางโดยเครื่องบิน ให้ผู้นั้นมีสิทธิเบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินพาหนะภาคพื้นดินในระยะเดียวกันตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางพึงเบิกได้

(๔) ในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานโดยทางเรือ (ถ้ามี) จะต้องเป็นกรณีจำเป็นหรือเป็นเส้นทางที่ตรงและไปถึงที่หมายเร็วที่สุดและประหยัดที่สุด

ข้อ ๒๗ ในท้องที่จังหวัดใดที่ไม่มีอัตราค่าพาหนะประเภทใดกำหนดไว้ ให้ผู้ว่าการกำหนดอัตราค่าพาหนะดังกล่าวขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุมัติและการตรวจสอบ เมื่อกำหนดแล้วให้รายงานคณะกรรมการ

ข้อ ๒๘ การใช้พาหนะส่วนตัวไปปฏิบัติงาน ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการ หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะส่วนตัวได้ โดยให้เบิกชดเชยในลักษณะเหมาจ่าย ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่ กกท. กำหนด การคำนวณระยะทางเพื่อการเบิกเงินชดเชยค่าพาหนะให้ใช้ระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นหรือทางตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวกเป็นหลักในการคำนวณ

ข้อ ๒๙ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะได้เท่ากับผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก ในกรณีผู้ไปปฏิบัติหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้มีสิทธิเบิกค่าเดินทางเท่ากับผู้บังคับบัญชาเพียงหนึ่งคน

ข้อ ๓๐ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อทำหน้าที่รับรอง หรือปฏิบัติงานร่วมกับชาวต่างประเทศ จะเบิกค่าพาหนะในการเดินทางเท่ากับที่ต้องเบิกสำหรับชาวต่างประเทศนั้นก็ได้

ข้อ ๓๑ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทาง กกท. ไปด้วย ให้เบิกค่าพาหนะสำหรับสิ่งของเครื่องใช้นั้นได้โดยประหยัด

ข้อ ๓๒ ค่ารับรองให้เบิกตามความจำเป็น และความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๓๓ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ให้เบิกค่าใช้จ่ายนั้นได้โดยประหยัด โดยให้อยู่ในอำนาจหรือดุลพินิจของผู้ว่าการ

ข้อ ๓๔ การเดินทางไปปฏิบัติงานประจำ ได้แก่การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ไปราชการในตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่แทนเพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่

ข้อ ๓๕ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานประจำให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ตามข้อ ๑๒ และให้เบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาจ่ายได้ตามบัญชี ๓ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๖ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานประจำในกรณีที่มีได้กำหนดไว้ให้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ถึงข้อ ๓๓ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ การนับเวลาเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่จนถึงสถานที่พักที่ไปปฏิบัติงานแห่งใหม่

เวลาเดินทางไปปฏิบัติงานประจำให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้น นับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน สำหรับส่วนที่นับได้เกินหกชั่วโมงแต่ไม่ถึงสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นครึ่งวัน

ข้อ ๓๘ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานประจำจะเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวได้โดยประหยัด

การเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตาม ให้เบิกได้ดังนี้

(๑) หนึ่งคนสำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ไม่เกินสองคนสำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

ข้อ ๓๙ ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัว ได้แก่ คู่สมรส บุตร บิดา มารดาของผู้เดินทาง และหรือบิดา มารดาของคู่สมรสตามข้อ ๔ ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทางตามข้อ ๓๕ สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุด

ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ กทม. จัดให้ หรือบ้านเช่าได้ และผู้ว่าการหรือผู้บังคับบัญชาที่ผู้ว่าการมอบหมายอนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวัน ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าการ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานประจำต่างสำนักงานเดินทางโดยเครื่องบินตามข้อ ๒๖ (๓) ให้บุคคลในครอบครัวเดินทางโดยเครื่องบินไปด้วย

ข้อ ๔๑ ในกรณีจำเป็นซึ่งไม่อาจนำบุคคลในครอบครัวไปพร้อมกับผู้เดินทางได้ ให้ผู้เดินทางรายงานชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและกำหนดเวลาที่จะเลื่อนการเดินทางต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าการหรือผู้บังคับบัญชาที่ผู้ว่าการมอบหมาย

การขอเลื่อนการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ขอก่อนที่พนักงานหรือผู้นั้นจะเดินทาง

ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ขอก่อนที่พนักงานหรือผู้นั้นจะเดินทาง

ข้อ ๔๒ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานประจำ ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับค่าใช้จ่าย ให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วส่งคืนทันที

ข้อ ๔๓ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานในกรณีไปประจำสำนักงานซึ่งต่างสังกัดให้เบิกจากสังกัดเดิม

ข้อ ๔๔ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานในกรณีไปประจำสำนักงานซึ่งต่างสังกัดให้เบิกจากสังกัดเดิม

ข้อ ๔๕ พนักงานซึ่งออกจากงานไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือพนักงานซึ่งถูกพักงานและเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม โดยไม่รอฟผลการพิจารณาหรือผลการสอบสวน ให้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้เฉพาะค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะในการเดินทางกลับภูมิลำเนาสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ตามอัตราสำหรับตำแหน่งหรือระดับสุดท้ายก่อนออกจากงานหรือก่อนถูกพักงานแล้วแต่กรณี และให้มีสิทธิเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้เช่นเดียวกับพนักงาน ซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานประจำตามข้อ ๓๕ โดยถือระยะทางระหว่างท้องที่ระดับตำบล ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งสุดท้าย กับท้องที่ระดับตำบล ซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิม

ในกรณีที่พนักงานถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่งที่อยู่กับพนักงานขณะถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ไม่มีทายาทที่อยู่กับพนักงานขณะถึงแก่ความตายหรือมีทายาทแต่ไม่สามารถจัดการได้ ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่งที่มีได้ไปอยู่ด้วย ถ้าทายาทผู้นั้นต้องเดินทางไปจัดการดังกล่าว ให้เบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งสำหรับตนเองได้เฉพาะการเดินทางกลับ

การเดินทางและการขนย้ายสิ่งของตามข้อนี้ ให้กระทำภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออกจากงาน เลิกจ้าง หรือตาย ถ้าเกินต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าการ

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมตามข้อ ๔๕ จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังท้องที่อื่น ซึ่งมีใช้ภูมิลำเนาเดิม โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่สูงกว่าให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการหรือผู้บังคับบัญชาที่ผู้ว่าการมอบหมาย

ข้อ ๔๗ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ในกรณีที่มีได้กำหนดไว้ในข้อ ๔๔ หรือ ๔๖ ให้นำข้อ ๓๕ ถึงข้อ ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ การเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่ การเดินทางไปปฏิบัติงานนอกราชอาณาจักรของผู้ปฏิบัติงานประจำในประเทศไทย

ข้อ ๔๙ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับนี้ได้แก่

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของ กกท.

โดยกรณีของกรรมการ เมื่อเดินทางกลับมาแล้วให้รายงานต่อประธานกรรมการ

(๒) พนักงาน

(๓) บุคคลภายนอก ซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานให้แก่ กกท. โดยได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการ

ข้อ ๕๐ บุคคลภายนอกซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานให้แก่ กกท. มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามประเภทและจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการ แต่ต้องไม่เกินอัตราสูงสุดที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงสถานภาพ ความรู้ และความสามารถของบุคคลดังกล่าว เว้นแต่บุคคลภายนอกผู้ใดทำสัญญากับ กกท. กำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางในประเภทใดหรือเรื่องใดไว้แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางในประเภทนั้นหรือเรื่องนั้นตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อ ๕๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่ การเดินทางไปปฏิบัติงานนอกราชอาณาจักร ของผู้ปฏิบัติงานประจำในประเทศไทย

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ รวมทั้งค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิง หรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

(๔) ค่ารับรอง

(๕) ค่าเครื่องแต่งตัว

(๖) ค่าของที่ระลึก

(๗) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

ข้อ ๕๒ การเดินทางไปต่างประเทศที่ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่น ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานภายในประเทศหรือต่างประเทศ ผู้เดินทางไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับนี้ ยกเว้นค่าเบี้ยเลี้ยงครึ่งอัตรา

ในกรณีที่ผู้เดินทางได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่ครบทุกรายการตามข้อ ๕๑ ผู้เดินทางมีสิทธิขอเบิกค่าใช้จ่ายในรายการที่ไม่ได้รับ ได้จาก กกท. โดยอัตราและหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

นอกจากนี้ หากผู้เดินทางได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่ำกว่าสิทธิตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในส่วนที่ยังไม่เต็มตามสิทธิของตนจาก กกท. ได้

ข้อ ๕๓ เบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวให้เบิกตามกำหนดท้ายข้อบังคับนี้

การเดินทางในวันใดที่จะเป็นต้องพักแรมหรือโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะหรือในที่ซึ่งได้จัดให้เป็นทางการ ผู้เดินทางจะต้องนำวันดังกล่าวไปรวมในการคำนวณค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายตามวรรคหนึ่งไม่ได้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักรักษาพยาบาลให้นำข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๔ การนับเวลาเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ เพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่เวลาออกเดินทางจากประเทศไทยหรือที่พักประจำในต่างประเทศจนกลับถึงประเทศไทยหรือที่พักประจำในต่างประเทศแล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปปฏิบัติงานให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน กรณีที่เกินกว่าหกชั่วโมงแต่ไม่ถึงสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นครึ่งวัน

ข้อ ๕๕ การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวของบุคคลดังต่อไปนี้ให้เบิกค่าเช่าที่พักตามที่จ่ายจริงโดยมีใบสำคัญคู่จ่าย คือ

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในฐานะผู้แทน กกท. เพื่อเข้าร่วมประชุมระดับรัฐมนตรี

การเบิกค่าเช่าที่พักตามที่จ่ายจริงโดยมีใบสำคัญคู่จ่าย นอกจากกรณีของบุคคลตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๕๖ การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามที่จ่ายจริงโดยมีใบสำคัญคู่จ่ายตามอัตราที่ กกท. กำหนดท้ายข้อบังคับ และตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้เดินทาง เดินทางไปปฏิบัติงานคนเดียว ให้ผู้เดินทางผู้นั้นมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๒) ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะ

(ก) กรณีผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าคณะ ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป ให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(ข) ให้พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ในกรณีที่ผู้เดินทางตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่ครบคู่ หรือมีเหตุไม่เหมาะสมที่ผู้เดินทางจะพักร่วมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ผู้เดินทางผู้ใดไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้ผู้เดินทางซึ่งแยกห้องพักคนเดียวนั้นมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ในกรณีที่ผู้เดินทางตามวรรคหนึ่งประสงค์จะแยกห้องพักคนเดียว โดยไม่มีเหตุอันจะอ้างได้ตามวรรคสอง ให้ผู้นั้นมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละสิบของค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ส่วนผู้เดินทางอีกผู้หนึ่งซึ่งต้องพักห้องพักคนเดียว โดยมีผู้ใช้ผู้ที่มีความประสงค์ดังกล่าวให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไป รองผู้ว่าการ หรือหัวหน้าคณะผู้แทน กทท. ในนามของรัฐบาลเดินทางไปปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะในฐานะหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักที่ประสานงานของคณะหรือบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ ทั้งนี้ค่าเช่าที่พักในแต่ละวัน ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ข้อ ๕๘ ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศเจ้าภาพจัดประชุม ในโรงแรมใดโรงแรมหนึ่ง ผู้เดินทางหรือคณะผู้เดินทางจะเลือกพักในโรงแรมที่จัดประชุม หรือเลือกพักในโรงแรมใกล้เคียงกับที่จัดประชุมก็ได้ โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราเดียวกับค่าเช่าห้องพักของโรงแรมที่จัดประชุม หรือจะเบิกตามสิทธิของตนก็ได้

การประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศเจ้าภาพกำหนดให้ผู้เข้าร่วมประชุมพักในโรงแรมหรือสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ให้โดยผู้เข้าร่วมประชุมไม่อาจเลือกหรือหลีกเลี่ยงได้ ให้ผู้เดินทางหรือคณะผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามที่ประเทศเจ้าภาพเรียกเก็บหรืออัตราค่าเช่าห้องพักคู่ของโรงแรมนั้นแล้วแต่กรณี

ความในข้อนี้มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้เดินทางเป็นผู้ร้องหรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้ประเทศเจ้าภาพจัดเตรียมที่พักตามความต้องการของผู้เดินทาง

ข้อ ๕๙ ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติ (Multi Sport Games) ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการรัฐมนตรีที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษารัฐมนตรีที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรีที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรี ผู้ว่าการ หากมีความจำเป็นสามารถเลือกพักในโรงแรมที่เจ้าภาพจัดการแข่งขันใช้เป็นสำนักงานจัดการแข่งขันได้ โดยให้เบิกค่าเช่าห้องพักได้ตามที่จ่ายจริงสำหรับผู้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของผู้ว่าการให้เบิกค่าที่พักได้ในอัตราค่าเช่าที่พักราคาต่ำสุดของโรงแรมนั้น หรือตามสิทธิของตน

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่ไม่มีโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานหรือผู้เดินทางไม่สามารถพักในโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานได้ เนื่องจากไม่มีห้องพักหรือด้วยเหตุจำเป็นประการอื่น ให้ผู้เดินทางพักแรมในโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องถิ่นใกล้เคียง ซึ่งอยู่ในวิสัยที่จะเดินทางไปปฏิบัติงานได้สะดวกและเหมาะสม ในกรณีนี้ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าพาหนะไปกลับระหว่างสถานที่พักกับสถานที่ปฏิบัติงานได้โดยประหยัดตามที่จ่ายจริง

ข้อ ๖๑ ค่าพาหนะสำหรับผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวและการเดินทางภายในของต่างประเทศ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง โดยต้องใช้ยานพาหนะที่เหมาะสมตามความจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน และต้องคำนึงถึงความรวดเร็วและประหยัด

ข้อ ๖๒ การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางภายในของต่างประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(ก) ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป

(ข) หัวหน้าคณะผู้แทน กทท. ในนามรัฐบาล

(ค) พนักงานตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป

(๒) ชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด สำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๙

(๓) ชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) และ (๒) หรือผู้ดำรง

ตำแหน่งเทียบเท่าระดับดังกล่าว

ในกรณีที่เครื่องบินที่ใช้ในการเดินทางไม่มีชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด ให้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) เดินทางโดยชั้นหนึ่ง

ข้อ ๖๓ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้แทน กทท. ในนามของรัฐบาล ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทาง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทางเพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามสิทธิของตน

ข้อ ๖๔ ค่ารับรองให้เบิกได้ในกรณีเดินทางเป็นหมู่คณะ เพื่อร่วมงานการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยเบิกตามที่จ่ายจริง ในกรณีรับรองคณะผู้แทนประเทศเจ้าภาพ สื่อมวลชน และผู้ปฏิบัติงานจากประเทศไทยคณะละ ๑ ครั้ง ของการเดินทางตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ ๖๕ ค่าเครื่องแต่งตัวให้เบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๖ ในกรณีที่ต้องยกเลิกการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทาง ถ้าผู้เดินทางมีหลักฐานว่าตนได้เสียค่าใช้จ่ายเป็นค่าเครื่องแต่งตัวไปแล้ว หรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวโดยสุจริตให้ถือว่าผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวตามข้อบังคับนี้ และให้ถือว่าวันที่ได้รับเครื่องแต่งตัวดังกล่าวเป็นวันออกเดินทาง

ข้อ ๖๗ ค่าของขวัญสำหรับผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวเพื่อมอบให้บุคคลสำคัญในต่างประเทศตามประเพณี และเพื่อการกระชับสัมพันธไมตรีให้เบิกได้ตามที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเหมาะสมและประหยัด เพื่อประโยชน์ของ กทท. โดยอยู่ในดุลยพินิจของผู้ว่าการ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์อื่น ๆ ในประเทศของชาวต่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิของชาวต่างประเทศที่จะได้รับของขวัญ (ถ้ามี) ด้วย

ข้อ ๖๘ ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน หากเป็นค่าใช้จ่ายที่มีอัตรากำหนดไว้แน่นอน เช่น ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ค่าเล่าเรียน ค่าวิทยากร ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ว่าการ นอกจากนี้ ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และวงเงินที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๖๙ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการให้ติดตามไปได้

ข้อ ๗๐ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสตามข้อ ๖๙ ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทาง เว้นแต่ค่าเช่าที่พักเหมาจ่าย ให้เบิกได้กึ่งหนึ่งของอัตราที่ผู้เดินทางมีสิทธิ แต่ถ้าผู้เดินทางได้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงแล้วให้งดจ่าย

ข้อ ๗๑ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับคู่สมรสมิได้เว้นแต่กรณีจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๗๒ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับค่าใช้จ่ายให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วส่งคืนทันที

ข้อ ๗๓ การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายอัตราต่าง ๆ ซึ่ง กทท. เป็นผู้กำหนด ตามข้อ ๒๒ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๘ ข้อ ๓๒ ข้อ ๕๓ ข้อ ๕๕ ข้อ ๕๖ และข้อ ๖๕ ให้ กทท. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๗๔ ในระหว่างที่ กทท. หรือคณะกรรมการยังมิได้กำหนดค่าใช้จ่ายอัตราต่าง ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามข้อ ๗๓ หรือตามข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณี ให้นำระเบียบ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือหนังสือของกระทรวงการคลัง ซึ่งออกตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้บังคับโดยอนุโลมไปพลางก่อน จนกว่า กทท. หรือคณะกรรมการจะได้กำหนดค่าใช้จ่ายอัตราต่าง ๆ ขึ้นใช้บังคับต่อไปแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗๕ ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้วินิจฉัย

ข้อ ๗๖ กรณีที่ค่าใช้จ่ายใดไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ขออนุมัติจากคณะกรรมการเป็นกรณีไป

ข้อ ๗๗ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

ประชา มาลีนนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

บัญชีท้ายข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

บัญชี ๑
อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในการปฏิบัติงานภายในประเทศ (เหมาจ่าย)
(กำหนดตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๖)

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ค่าเบี้ยเลี้ยงวันละ		ค่าเบี้ยเลี้ยงครึ่งวัน	
	(บาท)		(บาท)	
	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ก.	ประเภท ข.
- ระดับ 1 ถึง ระดับ 2	200	150	100	75
- ระดับ 3 ถึง ระดับ 5	250	180	125	90
- ระดับ 6 ถึง ระดับ 8	300	210	150	105
- ระดับ 9 ถึง ระดับ 10	360	240	180	120
- ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ	360	240	180	120

- หมายเหตุ ค่าเบี้ยเลี้ยงประเภท ก. ได้แก่
- (๑) การเดินทางไปปฏิบัติงานนอกจังหวัดพื้นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติงานปกติ
 - (๒) การเดินทางไปปฏิบัติงานจากอำเภอหนึ่งไปปฏิบัติงานในอำเภอเมืองในจังหวัดเดียวกัน
- ค่าเบี้ยเลี้ยงประเภท ข. ได้แก่
- (๑) การเดินทางไปปฏิบัติงานในท้องที่อื่น นอกจากที่กำหนดในประเภท ก.
 - (๒) การเดินทางไปปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติงานปกติ

บัญชี ๒
อัตราค่าเช่าที่พักในการไปปฏิบัติงานภายในประเทศ
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๘)

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ค่าเช่าที่พักวันละ
	(บาท)
- ระดับ 1 ถึง ระดับ 8	เหมาจ่าย 1,000
- ระดับ 9 ถึงระดับ 10	เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 2,500
- ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ	เท่าที่จ่ายจริง

หมายเหตุ

๑. ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม
๒. รองผู้ว่าการ หรือพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว โดยให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับของทางราชการโดยอนุโลม
๓. พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือผู้ช่วยปฏิบัติงานให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ในลักษณะเหมาจ่าย

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าห้องพักเพิ่มในกรณีเดินทางเป็นหมู่คณะ
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๙)

๑. ให้เบิกตามสิทธิค่าเช่าห้องพักคนเดียว ตามสิทธิการเบิกของหัวหน้าคณะ หรือ
๒. เบิกค่าเช่าห้องชุดในอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ตามสิทธิของหัวหน้าคณะ
๓. ทั้งข้อ ๑ และข้อ ๒ เบิกโดยมีหลักฐานตามที่จ่ายจริง

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าที่พักระหว่างปฏิบัติงานในจังหวัดอื่น
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๒๓)

๑. ในการปฏิบัติงาน ๓๐ วันแรก ให้เบิกค่าเช่าที่พักตามสิทธิ ตามบัญชีหมายเลข ๒
๒. กรณีปฏิบัติงานแล้ว ๓๐ วัน และต้องอยู่ปฏิบัติงานต่ออีกไม่เกิน ๑๕ วัน ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิบัญชีหมายเลข ๒
๓. กรณีเดินทางไปปฏิบัติงานแล้ว ๓๐ วัน และต้องอยู่ปฏิบัติงานต่อไปอีกเกินกว่า ๑๕ วัน ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ไม่เกินเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ในลักษณะเหมาจ่าย

หลักเกณฑ์การเบิกค่าพาหนะรับจ้าง
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๒๕)

๑. การเดินทางไป – กลับ ระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติงานกับสถานที่จัดยานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติงานภายในจังหวัดเดียวกัน ภายในกรุงเทพมหานคร

๑.๑ การเดินทางไป – กลับ ระหว่างที่อยู่ ที่พัก สถานที่ปฏิบัติงาน กับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือสถานที่จัดยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางภายในจังหวัดเดียวกันให้เบิกในอัตราเหมาจ่าย ๔๐๐ บาทต่อวัน

๑.๒ กรณีเดินทางไป – กลับ ทำอากาศยานให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ๕๐๐ บาทต่อวัน

๑.๓ การเดินทางไปปฏิบัติงานในกรณีที่ กกท. ไม่สามารถจัดยานพาหนะของ กกท. ให้ได้ ให้ผู้ปฏิบัติงานเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้ตามความจำเป็น โดยผ่านการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ในอัตราเที่ยวละ ๒๐๐ บาท

ภายในจังหวัดอื่น

๑.๑ การเดินทางดังกล่าว ในกรณีจังหวัดอื่น ๆ ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ๑๐๐ บาทต่อวัน

๒. การเดินทางตามข้อ ๑ หากเป็นจังหวัดที่มีเขตติดต่อกองทัพ ฯ ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ๕๐๐ บาทต่อวัน

๓. การเดินทางตามข้อ ๑ หากเป็นการเดินทางข้ามเขตจังหวัดในจังหวัดอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินเที่ยวละ ๒๐๐ บาท

๔. การเบิกจ่ายตามรายการ ๑ ให้ผู้เดินทางรับรองการเบิกจ่ายด้วยตนเอง

๕. ให้อนุมัติค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เดินทางที่มีได้เป็นพนักงานด้วย

หลักเกณฑ์การเบิกเงินชดเชยการใช้นานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ
(กำหนดตามท้ายข้อบังคับ ฯ ข้อ ๒๘)

กรณีไม่มียานพาหนะประจำทางที่จะเดินทางไปสะดวก หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ๆ ต้องใช้นานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ ให้เบิกเงินชดเชยให้แก่ผู้เดินทางไปราชการ ซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแล้วแต่กรณีได้ในอัตรา ๑ คัน ดังต่อไปนี้

๑. รถยนต์ส่วนบุคคล	กิโลเมตรละ ๔ บาท
๒. รถจักรยานยนต์	กิโลเมตรละ ๒ บาท
- แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔

หลักเกณฑ์การเบิกเงินค่ารับรองการเดินทางไปปฏิบัติงานในประเทศ
(กำหนดตามท้ายข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๒)

หลักเกณฑ์การเบิกค่ารับรอง ซึ่งเลี้ยงรับรองในนามหน่วยงาน

๑. เพื่อรับรองคณะเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ
๒. เพื่อรับรองสื่อมวลชนที่ทำข่าวให้กับการกีฬา
๓. เพื่อเลี้ยงขอบคุณผู้ร่วมจัดการแข่งขัน
๔. อื่น ๆ ที่ผู้ว่าการ กกท. พิจารณาว่าสมควรให้การรับรอง
ทั้งนี้ กำหนดให้รับรองได้คณะละ ๑ ครั้ง

อัตราค่าจ่าย

ตามความจำเป็นและเหมาะสมตามงบประมาณในโครงการนั้น ๆ โดยอยู่ในดุลพินิจของผู้ว่าการ

บัญชี ๓

ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปปฏิบัติงานในราชอาณาจักร
(ตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๕)

ระยะทาง (กม.)	จำนวนเงิน (บาท)
1 - 50	2,000
51 - 100	2,500
101 - 150	3,000
151 - 200	4,000
201 - 250	4,500
251 - 300	5,000
301 - 350	6,000
351 - 400	6,500
401 - 450	7,000
541 - 500	8,000
501 - 550	8,500
551 - 600	9,000
601 - 650	9,500
651 - 700	10,000
701 - 750	11,000
751 - 800	11,500
801 - 850	12,000
851 - 900	13,000
901 - 950	13,500
951 - 1,000	14,000
1,001 - 1,050	15,000

ระยะทาง (กม.)	จำนวนเงิน (บาท)
1,101 - 1,150	16,000
1,151 - 1,200	17,000
1,201 - 1,250	175,000
1,251 - 1,300	18,500
1,301 - 1,350	19,000
1,351 - 1,400	19,500
1,401 - 1,450	20,000
1,451 - 1,500	20,500
1,500 ขึ้นไป	ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ว่าการที่จะ พิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายได้เท่าที่ จ่ายจริงตามความจำเป็น

บัญชี ๔
อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางในการปฏิบัติงานในต่างประเทศ
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๓)

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ระดับ 8 ลงมา	ไม่เกิน 4,500	2,100
ระดับ 9 ขึ้นไป	ไม่เกิน 4,500	3,100

หมายเหตุ ประเภท ก. เบิกตามจ่ายจริง
 ประเภท ข. เบิกเหมาจ่าย

บัญชี ๕
อัตราค่าเช่าที่พักในต่างประเทศ
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๓)

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.
ระดับ 8 ลงมา	ไม่เกิน 7,500	ไม่เกิน 5,000	ไม่เกิน 3,100
ระดับ 9 ขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000	ไม่เกิน 7,000	ไม่เกิน 4,500
ประธานกรรมการและผู้ว่าการ	เบิกได้ตามจ่ายจริง		

หมายเหตุ

๑. ประเทศประเภท ก. แยก ๓ ประเภท ดังนี้
 - ๑.๑ ประเทศประเภท ก. ที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มได้อีก ๔๐ % ได้แก่
 - สาธารณรัฐฝรั่งเศส
 - สหพันธรัฐรัสเซีย
 - ญี่ปุ่น
 - ๑.๒ ประเทศประเภท ก. ที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มได้อีก ๒๕ % ได้แก่
 - สหรัฐอเมริกา
 - สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่ และไอร์แลนด์เหนือ
 - ราชอาณาจักรสเปน
 - สาธารณรัฐอิตาลี
 - สาธารณรัฐสิงคโปร์
 - ๑.๓ ประเทศประเภท ก. ได้รับสิทธิเบิกตามอัตราข้างต้นรายชื่อตามบัญชีแนบท้าย
๒. ประเทศประเภท ข. รายชื่อตามบัญชีแนบท้าย
๓. ประเทศประเภท ค. ได้แก่ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และ ข.

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

๑. เครือรัฐออสเตรเลีย
๒. สาธารณรัฐออสเตรเลีย
๓. ราชอาณาจักรเคนมาร์ก
๔. สาธารณรัฐฟินแลนด์
๕. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๖. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
๗. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
๘. ราชอาณาจักรสวีเดน
๙. สมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์)
๑๐. ราชอาณาจักรเบลเยียม
๑๑. แคนาดา
๑๒. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
๑๓. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๑๔. ไต้หวัน
๑๕. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
๑๖. สาธารณรัฐโปแลนด์
๑๗. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๑๘. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
๑๙. สาธารณรัฐชิลี
๒๐. นิวซีแลนด์
๒๑. เขตบริหารพิเศษฮ่องกง
๒๒. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๒๓. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๒๔. สาธารณรัฐตุรกี
๒๕. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
๒๖. สาธารณรัฐฮังการี
๒๗. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
๒๘. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
๒๙. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
๓๐. สาธารณรัฐมอริเชียส
๓๑. สาธารณรัฐเช็ก
๓๒. สาธารณรัฐสโลวาเกีย
๓๓. ราชรัฐโมนาโก

ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

๑. ราชอาณาจักรบาห์เรน
๒. สาธารณรัฐประชาชนจีน
๓. สาธารณรัฐไซปรัส
๔. สาธารณรัฐอินเดีย
๕. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๖. สาธารณรัฐอิรัก
๗. รัฐอิสราเอล
๘. ราชอาณาจักรฮังการี
๙. รัฐคูเวต
๑๐. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๑๑. รัฐสุลต่านโอมาน
๑๒. รัฐกาตาร์
๑๓. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
๑๔. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
๑๕. บรูไนดารุสซาลาม
๑๖. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
๑๗. ราชอาณาจักรตองกา
๑๘. ราชรัฐอันดอร์รา
๑๙. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๒๐. โรมานี
๒๑. สาธารณรัฐบุรุนดี
๒๒. สาธารณรัฐแคเมอรูน
๒๓. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
๒๔. สาธารณรัฐชาด
๒๕. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอวอรีโคสต์)
๒๖. สาธารณรัฐจิบูตี
๒๗. สหราชอาณาจักรอียิปต์
๒๘. สาธารณรัฐแกมเบีย
๒๙. สาธารณรัฐกานา
๓๐. สาธารณรัฐเคนยา
๓๑. สาธารณรัฐมาลี
๓๒. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
๓๓. สาธารณรัฐไนเจอร์
๓๔. สาธารณรัฐเซเนกัล
๓๕. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
๓๖. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน

๓๗. สาธารณรัฐแทนซาเนีย
๓๘. สาธารณรัฐเบนิน
๓๙. เครือรัฐบาฮามาส
๔๐. สาธารณรัฐคอซตาริกา
๔๑. สาธารณรัฐปานามา
๔๒. สาธารณรัฐตริनिแดดและโตแบโก
๔๓. จาเมกา
๔๔. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
๔๕. สาธารณรัฐโครเอเชีย
๔๖. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
๔๗. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
๔๘. สาธารณรัฐมาซิโดเนีย
๔๙. สาธารณรัฐอาร์มีเนีย
๕๐. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
๕๑. สาธารณรัฐเบลารุส
๕๒. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
๕๓. จอร์เจีย
๕๔. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
๕๕. สาธารณรัฐคีร์กีซ
๕๖. สาธารณรัฐลัตเวีย
๕๗. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๕๘. สาธารณรัฐมอลโดวา
๕๙. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน
๖๐. เติร์กเมนิสถาน
๖๑. ยูเครน
๖๒. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
๖๓. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๖๔. สหรัฐเม็กซิโก
๖๕. มาเลเซีย
๖๖. ราชอาณาจักรเนปาล
๖๗. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๖๘. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
๖๙. สาธารณรัฐยูกันดา
๗๐. สาธารณรัฐแซมเบีย
๗๑. สาธารณรัฐซิมบับเว
๗๒. สาธารณรัฐตูนิเซีย

ประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๖๕)

ผู้มีสิทธิได้รับค่าเครื่องแต่งตัวจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ต้องเป็นผู้ที่เดินทางไปจากประเทศไทยไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวในประเทศต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ประเทศตามบัญชีรายชื่อประเทศต่อไปนี้

๑. สหภาพพม่า
๒. บรูไนดารุสซาลาม
๓. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๔. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๕. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
๖. มาเลเซีย
๗. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๘. สาธารณรัฐสิงคโปร์
๙. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๑๐. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๑๑. สาธารณรัฐหมู่เกาะฟีจี
๑๒. ปาปัวนิวกินี
๑๓. รัฐเอกราชซามัว

ข้อ ๒ การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ตามข้อ ๑ ให้เบิกได้ในลักษณะตามตำแหน่งหรือระดับตามอัตราดังนี้

๑. ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๕ ลงมา ให้ได้รับอัตรา คนละ ๗,๕๐๐ บาท
๒. ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๖ ลงมา ให้ได้รับอัตรา คนละ ๙,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓ ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวตามข้อ ๒ หรือเคยได้รับค่าเครื่องแต่งกายจากทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจอื่นตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใดไม่ว่าจะเบิกจ่ายจากงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณหรือเคยได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใด ๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ โดยได้รับเต็มสิทธิหรือไม่ก็ตาม ถ้าต้องเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวที่มิใช่ประเทศตามบัญชีรายชื่อประเทศท้ายระเบียบนี้ ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีกได้เมื่อมีการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย

ข้อ ๔ การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ให้ยกเว้นกรณีการเดินทางไปเข้าร่วมการแข่งขันมหกรรมกีฬานานาชาติ (Multi Sport Games) ซึ่ง กทท. ให้การสนับสนุนงบประมาณให้เบิกจ่ายได้ทุกครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันตามที่จัดให้แก่คณะนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ แต่ทั้งนี้หากผู้เดินทางได้รับค่าเครื่องแต่งตัวจากหน่วยงานอื่นแล้วจะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวจาก กทท. อีกไม่ได้

อนึ่ง ตามกรณีดังกล่าวข้างต้น หากผู้เดินทางใช้เครื่องแต่งตัวชุดเบลเซอร์ตามเครื่องหมายของ กทท. ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้อีกเมื่อมีการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย